

и уменъ за уменъ се жени. Тъй е. И сега казватъ: „Каквото Господъ е опрѣдѣлилъ“. Господъ е опрѣдѣлилъ уменъ съ уменъ, глупавъ съ глупавъ, праведенъ съ праведенъ и грѣшникъ съ грѣшникъ. Тъй седи въпросътъ. Праведенъ и грѣшенъ не може да се оженятъ. Нѣкой ще каже: „Такива има“. Съвпрегнати т оже да бждатъ, въ нѣкоя яма може да влѣзнатъ и вълци и овци, ама то е едно изключение. То не е единъ фактъ въ природата. Тамъ овцитъ сж отдѣлно, вълцитъ сжщо. Всѣко нѣщо е отдѣлно въ свѣта.

„Стани!“ казва ангелътъ И днесъ той казва: „Станете!“ И азъ искамъ да ви извадя изъ този затворъ. Сега вие сте като Петъръ, разтривате си очитъ: „Дали е това вѣрно, дали този човѣкъ говори истината, или ни заблуждава“? И тъй, като излѣзнемъ на улицата, и азъ изчезна, тогава ще познаете. И когато азъ си замина отъ България, тогава българитъ ще познаятъ. И втори пжтъ нѣма да дойда вече! 10 милиона свѣщи да ми запалите, нѣма да дойда. Нѣма да дойда! Разбирате ли? Свѣщи не ми трѣбватъ. Искамъ човѣшкитъ сърца да бждатъ запалени. Любовь искаме ние! Църкви не искаме, каменни църкви не искаме. Искаме сърца да се любятъ, хора, редъ и законность въ всѣки единъ домъ, въ всѣко училище, — това се иска днесъ въ свѣта. Това е законътъ на еволюцията. Нека всички свещеници съблѣкатъ своитъ одежди и да посѣщаватъ бѣднитъ. Невидимиятъ свѣтъ е ситъ отъ тѣзи молитви. А сега казватъ: „Господъ е благъ, милостивъ.“ Кой не знае това? Ти, братко, справедливъ ли си като Господа? А сега обръщатъ псалмитъ: бжра, бжра, бжра... Отъ двѣ хиляди години насамъ тия псалми се четатъ, а Давидъ какъ се е криелъ, той не ги е челъ, както ги чете духовенството днесъ. Единъ день българитъ ще познаятъ, че азъ съмъ имъ билъ единъ голѣмъ приятелъ. Но, когато азъ си замина, не искамъ никакви паметници, и, ако ми направятъ такива, ще ги разруша. Любовь иска